

**ΝΑ ΜΗΝ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ. ΝΤΟΠΙΟΙ/ΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΕΣ
ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΜΑΖΙ. ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ
ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΩΝ. Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΠΑΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥΣ. ΧΑΡΤΙΑ
ΣΤΟΥΣ/ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΕΣ.**

**WE WON'T GET USED TO DEATH. LOCALS AND MIGRANTS WE WILL LIVE
TOGETHER. STOP THE WAR ON MIGRANTS. SOLIDARITY SMASHES BOR-
DERS. PAPERS FOR THE MIGRANTS.**

The murder of Shoaib Khan, a 24-year-old Pakistani migrant in the buffer zone is a horrific reminder of the murderous state policy on migration. The initial cover-up of the murder by the cops reveals the normalisation of violence against migrants and the depth of institutional racism. The migration strategy murders and covers up - now with bullets fired from behind.

The bullets of the border policies did not come out of nowhere. In recent years we have seen mass imprisonment of migrants in Pournara, push-backs at sea, racist pogroms in Chloraka and Limassol, entrapment of asylum seekers in the buffer zone, and the murder of 21-year-old Anis in Limassol during a raid by migration cops. These events are spikes among a heightened daily climate of repression and police violence. Anti-racists have been targeted by police and policing at our protests has become suffocating.

The state considers migrants expendable. Migrant workers occupy the most underpaid and dangerous roles of Cypriot society. This exploitation is the design of state policies not a hiccup. In times of crisis, such as today, there is an increase in deportations, pushbacks and the violence that accompanies them. Social racism only benefits the bosses who exploit us - locals and foreigners - and the state that represents them. We say no to the exploitation and dehumanization of migrants and stand shoulder to shoulder as a united working class.

We demand justice for the murder of Shoaib Khan. We have no trust in the state and the police who investigate themselves and try to cover up their actions.

We do not accept that we are "other" than migrants in Cyprus- we are neighbors, coworkers, and migrants ourselves. Our interests are common.

We stand against the violence of the migration policy. Locals and migrants together we respond with class solidarity, building relationships and common struggles. We cannot undo the murder that has been done. But we can ensure that we never again have murdered migrants. We must demand it.

Η δολοφονία του 24χρονου Shoaib Khan από το Πακιστάν στη νεκρή ζώνη είναι μια φρικτή υπενθύμιση της δολοφονικής κρατικής πολιτικής για τη μετανάστευση. Η αρχική συγκαλύψη της δολοφονίας από τους μπάτσους φανερώνει την κανονικοποίηση της βίας ενάντια σε μετανάστες και το βάθος του θεσμικού ρατσισμού. Η στρατηγική μετανάστευσης δολοφονεί και συγκαλύπτει- πλέον και με σφαίρες πισώπλατα.

Οι σφαίρες της συνοριακής πολιτικής δεν ήρθαν από το πουθενά. Τα τελευταία χρόνια είδαμε μαζικούς εγκλεισμούς μεταναστριών στην Πουρνάρα, επαναπροωθήσεις στη θάλασσα, ρατσιστικά πογκρόμ σε Χλώρακα και Λεμεσό, εγκλωβισμό αιτητών ασύλου στη νεκρή ζώνη και τη δολοφονία του 21χρονου Ανίς στη Λεμεσό κατά τη διάρκεια επιδρομής μπάτσων του migration. Αυτά τα γεγονότα είναι κορυφώσεις σε μια καθημερινά αυξανόμενη καταστολή και αστυνομική βία. Έχουν στοχοποιηθεί αντιρατσιστές από την καταστολή και η αστυνομική βία στις διαδηλώσεις μας έχει γίνει ασφυκτική.

Το κράτος θεωρεί τους μετανάστες αναλώσιμους. Οι μετανάστριες στελεχώνουν τις πιο κακοπληρωμένες και επικίνδυνες θέσεις εργασίας. Η εκμετάλλευσή τους είναι αποτέλεσμα πολιτικών και δεν είναι καθόλου τυχαία. Σε περιόδους κρίσης, όπως σήμερα, αυξάνονται οι απελάσεις, οι επαναπροωθήσεις και η βία που τις συνοδεύει. Ο κοινωνικός ρατσισμός ωφελεί μόνο τα αφεντικά που μας εκμεταλλεύονται - ντόπιους και ξένους - και το κράτος που τα εκπροσωπεί. Αρνούμαστε την εκμετάλλευσή και την υποτίμηση των μεταναστών και στεκόμαστε δίπλα τους σαν ταξικά μας αδέρφια.

Απαιτούμε δικαιοσύνη για τον θάνατο του Shoaib Khan. Δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στο κράτος και την αστυνομία που διερευνούν τον εαυτό τους και συγκαλύπτουν τις πράξεις τους. Δεν αποδεχόμαστε ότι οι μετανάστες είναι «Άλλοι» στην Κύπρο - είμαστε γειτόνισσες, συνάδελφοι και μετανάστες οι ίδιοι. Τα συμφέροντά μας είναι κοινά.

Ενάντια στη βία της πολιτικής μετανάστευσης, ντόπιοι/ες και μετανάστ(ρι)ες μαζί απαντάμε με ταξική αλληλεγγύη, χτίσιμο σχέσεων και κοινούς αγώνες. Δεν μπορούμε να αναιρέσουμε τη δολοφονία που έγινε. Μπορούμε, όμως, να διασφαλίσουμε ότι δεν θα έχουμε ξανά δολοφονημένους μετανάστες. Πρέπει να το διεκδικήσουμε.